

Motion till riksdagen 2021/22:2561

av **Ann-Christine From Utterstedt m.fl. (SD)**

Mäns våld mot kvinnor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nollvision för kvinnovåld och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det i 5 kap. 11 a § socialtjänstlagen bör förtydligas att arbetet också ska innefatta förebyggande åtgärder mot de som uppvisar ett våldsamt beteende, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett nationellt hjälpnummer för våldsutövare och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett nationellt kompetenscentrum om mäns våld mot kvinnor och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en haverikommission vid varje fall av dödligt kvinnovåld och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förenkla utfärdandet av kontaktförbud och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta straff för överträdelse av kontaktförbud och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ringa överträdelse av kontaktförbud och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kontaktförbud med hjälp av elektronisk övervakning av gärningsmän dömda för vålds- och sexualbrott och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om sexualbrott, olaga förföljelse, grov kvinnofridskränkning och människosmuggling och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om höjda skadestånd för kvinnovåldsbrott och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en statlig skadeståndsgaranti och tillkännager detta för regeringen.

13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna till ökat stöd till kvinnojourer och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillse att samtliga kvinnojourer innehar rätt kunskap om att hantera hedersvåldsutsatta och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvisning av utländska våldtäktsmän och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skydd mot relationsvåld i samband med anhöriginvandring och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Män och kvinnor ska ha samma möjligheter och rättigheter och därmed också ha lika stor rätt till ett tryggt liv. Det utbredda kvinnovåldet skapar dock en otrygghet för just den kvinnliga delen av befolkningen, som i sin tur leder till oacceptabla inskränkningar i kvinnors frihet och livsmönster. Kvinnovåld är därför ett betydande jämställdhetsproblem som måste tas på största allvar.

Mäns våld mot kvinnor – en nollvision

Trots att Sverige toppar listorna över världens mest jämställda länder, är mäns våld mot kvinnor fortsatt ett faktum. Varje år dödas flera kvinnor av män som de har eller haft en parrelation med. Regeringen har som uttalad ambition att mäns våld mot kvinnor ska upphöra, vilket uttrycks i det sjätte av de jämställdhetspolitiska delmålen. Ambitionen är både bra och välbehövlig, men mer behöver göras för att få slut på det dödliga våldet mot kvinnor. Ett steg i rätt riktning vore införandet av en nollvision för kvinnovåld. En nollvision som ett uttalat mål skulle ännu tydligare visa på frågans allvar. Ingen ska någonsin behöva tvivla på huruvida samhället verkligen prioriterar denna fråga och ägnar den största möjliga uppmärksamhet. De kvinnor som utsätts ska kunna vara säkra på att samhället står på deras sida och att förövaren kommer att straffas. En uttalad nollvision för kvinnovåld skulle bidra till arbetet med att fortsatt ligga i framkant när det kommer till jämställdhet, och påminna om att vi aldrig någonsin kan ta den för given.

Proaktivt arbete

Det bästa sättet att undvika våld på är att stävja det innan det utövas. Det proaktiva arbetet behöver lyftas in i alla samhällsinstanser, inklusive åtgärder för att förhindra att våld upprepas. Således behöver arbetet fokuseras på både förövare och offer och ha som syfte och mål att våld inte ska utövas. Sverigedemokraterna anser att vikten av ett proaktivt arbete tydligare ska framgå i lagtexten, d.v.s. att till socialnämndens uppgifter hör att verka för att den som uppvisar ett våldsamt beteende, utsätter eller har utsatt närstående för våld eller andra övergrepp, ska ändra sitt beteende. Det behövs tidiga insatser i det förebyggande arbetet om det ska ge önskvärt resultat.

Våld i nära relation – ett stort samhälls- och folkhälsoproblem och ett brott mot mänskliga rättigheter

Sverigedemokraterna har under lång tid lyft problematiken kring såväl hedersrelaterat våld som kvinnors allt större utsatthet rent allmänt. Enligt Brottsförebyggande rådets statistik polisanmäldes 23 200 fall av misshandel av kvinnor över 18 år under 2020. I 80 procent av fallen var kvinnan bekant med förövaren. Dessutom anmäldes 1 530 fall av grov kvinnofridskränkning. Mörkertalet är stort eftersom en stor andel våldsutsatta kvinnor aldrig anmäler de övergrepp som de utsätts för i en nära relation. En uppskattning är att cirka en fjärdedel av våldet i nära relationer polisanmäls.

Allt fler barn vittnar om våld i hemmet, vilket inte minst påverkar barnets psykiska välmående, men också begränsar barnets positiva utveckling och allmänna tillvaro.

Ett nationellt hjälpnummer för våldsutövare

Ett våldsamt beteende är för många förknippat med ångest, skuld känslor och förnekelse, samt att man många gånger frångår sig ansvar för våldet. Inte sällan är våldsutövandet självupplevt. I den undersökning som gjordes i Utredningen om återfallsförebyggande insatser för män som utsätter närstående för våld (SOU 2018:37) framkom det att minst hälften av de män som intervjuats beskrev att våldet gått i arv. Majoriteten uppgav att de hade vuxit upp med en våldsamt far. Innan individen gått över gränsen, och beteendet i någon mening normaliserats, behövs det vägar till hjälp. I det proaktiva arbetet är det viktigt att samhället är närvarande för att möta de som är medvetna om sitt utåtagerande sätt. Ett nationellt hjälpnummer för våldsutövare bör skyndsamt inrättas, där information och stöd ges men, även att det finns en kedja av åtgärder som kan kopplas in för den enskilde.

Inrättandet av ett nationellt kompetenscentrum för forskning, förebyggande arbete och insatser för våldsutövare

De som utsätter närstående för våld är en heterogen grupp. Det finns de med missbruksproblem och andra som behöver kvalificerad psykiatrisk vård. En del är förutom sitt våldsutövande väl fungerande personer i samhället, och andra utövar våld mot såväl andra som närstående. Vissa är våldsamma endast i sina nära relationer. Utbudet av insatser behöver därför vara mycket brett, alltifrån de som behöver omhändertagas av Kriminalvården, rättspsykiatri eller andra myndigheter, till de som behöver någon form av kvalificerad vård- och behandlingsinsatser. Ibland kan enklare samtalsstöd och andra insatser av mindre ingripande karaktär vara tillräckligt.

De modeller som används i Sverige i dag är ofta hämtade från andra länder, eftersom forskning som rör insatser för våldsutövare görs i väldigt liten omfattning i Sverige. Bland dem som arbetar med målgruppen våldsutövare ute i landet finns en stor efterfrågan på metodstöd och kunskapsutveckling. Arbetet har till stora delar utvecklats genom engagerad personal, som via kortare utbildningar tillsammans med sina kommuner på egen hand utvecklat metoder och arbetssätt. En samhällsfunktion som prioriterar, utvecklar och samordnar arbetet med insatser för våldsutövare är starkt efterfrågad. Det behövs en gemensam plattform för hur arbetet framöver ska kunna bedrivas på ett effektivare sätt än vad som görs i dag, i synnerhet om man på riktigt vill nå goda resultat. Även om vi har ett flertal organisationer och verksamheter som framgångsrikt

arbetar med frågorna, så finns det helt enkelt ett behov av en samordnande enhet. Det handlar inte bara om behandlingsmetoder utan gäller även olika arbetssätt för att upptäcka våldet, samt tillvägagångssätt för att hantera ärenden där våld förekommer eller misstänks förekomma och som kräver utredning och dokumentation.

Även forskning kring olika metoder mot mäns våld mot kvinnor är eftersatt. För att ett kunskapslyft bland personalen ska kunna uppnås, men också för att det ska bli en likvärdig tillgång till olika metoder, utvecklade riktlinjer, vägledningar och andra beskrivningar av hur socialtjänst och hälso- och sjukvård kan och bör arbeta med dessa frågor, så anser vi att ett nationellt kompetenscentrum ska inrättas.

Beslut om barns vistelse i skyddat boende

En flytt till ett skyddat boende är för många det enda sättet att få skydd från en våldsam förövare. Socialtjänsten beviljar bistånd för mödrars vistelse i skyddat boende. Skyddat boende som insats är idag inte reglerat i socialtjänstlagen, som en egen boendeinsats för barn, och boendet har inga grunduppdrag som är kopplade till barn. Det som är problematiskt är att barnet inte får ett eget biståndsbeslut utan placeras som medföljande till en vårdnadshavare, oftast mamman. Enligt Bris är den största gruppen som placeras i skyddat boende som medföljande med sin mamma, yngre barn. Majoriteten av de barn som vistas i skyddat boende har utländsk bakgrund, och många av barnen lever i hedersrelaterat våld och förtryck. Socialtjänsten har alltså inget krav att göra uppföljningar vare sig före, efter eller under vistelsen då ett barn bor i ett eller flera skyddade boenden. Det ställs inte heller krav på boendet att göra vare sig genomförandeplaner eller risk- eller skyddsbedömningar för barnen, något som oftast genomförs för kvinnorna. Det ställs inte heller lagstadgade krav på dokumentation kring barnen som vistas på boendet. Avsaknad av lagkrav leder till att barnen i vissa fall inkluderas och i andra fall inte. Konsekvensen av denna ordning är att möjligheten till stöd och behandling ser olika ut för olika barn, trots likartade behov och trots samma rättigheter. Sverigedemokraterna anser att i de fall då en våldsutsatt person med barn placeras på ett skyddat boende, är det av yttersta vikt att även beslut om barnets boendeinsats fattas, för att på så sätt säkerställa att även barnet får det stöd och den behandling som är adekvat. Vi ser också ett behov av att krav på dokumentation för barn som vistas på boenden lagstadgas.

Kvinnovåld är en särskilt viktig jämställdhetsfråga

Allt våld i samhället är lika viktigt att motverka, oavsett vem det drabbar. Extra fokus bör dock ligga på att minska kvinnovåldet. Våldet i vårt land är nämligen inte könsneutralt utan begås av och drabbar de båda könen i olika utsträckning. Just kvinnor drabbas i synnerhet av det sexualiserade våldet, vilket medför en allvarlig inskränkning av deras trygghet och livsmönster och i förlängningen av deras medborgerliga rätt till ett tryggt och säkert liv. Utifrån Sveriges officiella kriminalstatistik är det ett väl belagt faktum att män är kraftigt överrepresenterade som gärningsmän vid vålds- och sexualbrott, samt att kvinnor är offer för mäns våld. Att enskilda kvinnor utsätts för våld är naturligtvis ett allvarligt samhällsproblem i sig. Kvinnovåldet drabbar dock inte bara de enskilda brottsoffren utan också stora delar av den kvinnliga befolkningen i stort i form

av otrygghet. Denna otrygghet inskränker kvinnors livsmönster och möjligheter till ett fullgott liv på samma villkor som mäns.

Sverige har inte råd att förbise kvinnovåldet

Kvinnovåldet utgör inte bara ett betydande och oacceptabelt hinder för ett jämställt Sverige. Det får också ekonomiska konsekvenser och kostar staten enorma summor skattemedel varje år. Det handlar om pengar som i stället hade kunnat användas till att förbättra välfärden.

Socialstyrelsen utförde 2006 en ekonomisk analys i syfte att försöka uppskatta kvinnovåldets totala samhällskostnader. I analysen ingick direkta kostnader för rättsväsendet, socialtjänsten och hälso- och sjukvården samt indirekta kostnader såsom produktionsbortfall och värdet av ideellt arbete. Utöver dessa belystes indirekta kostnader såsom brottsoffers tandvårdskostnader, läkemedel, barnens skador, smärta och lidande samt kostnader för psykiatrisk vård. Rapporten slog fast att kvinnovåldets kostnader i Sverige då uppgick till mellan 2,7 och 3,3 miljarder kronor per år.

På uppdrag av regeringen gjorde nationalekonomer år 2017 beräkningar för total-kostnader för mäns våld mot kvinnor, baserat på en enskild kommun som fallstudie. Resultatet visade på en kostnad om 13 miljoner kronor för en våldtäkt. Där inberäknades vårdkostnader, stöd och hjälp, inkomstbortfall, försörjningskostnader, rättsväsendets hantering och även kostnader för meddrabbade barn. Risken finns att kostnaderna är ännu mycket högre. Samma ämne studerades och beräkningar gjordes år 2014, av European Institute for Gender Equality (EIGE). Där ingick även uppskattningar av kostnader för förlorad livskvalitet och förlust av friska levnadsår. Institutets siffra för kostnaden för mäns våld mot kvinnor i Sverige landade på 39,7 miljarder kronor per år. Med en uppräknig för år 2020 kan siffran ligga ännu mycket högre.

Kvinnovåldet, som hinder för ett jämställt samhälle, räcker för att motivera ett kraftfullt åtgärdsprogram. Att kvinnovåldet dessutom kostar staten enorma summor skattepengar lyfter dock även fram en ekonomisk dimension. Därför är varje väl spenderad krona på åtgärder som effektivt motverkar kvinnovåldet en samhälls-ekonomisk investering.

Haverikommission vid varje fall av dödligt kvinnovåld

Varje gång en kvinna dödas av en nuvarande eller före detta partner bör en haverikommission tillsättas. Syftet med en haverikommission är att noggrant undersöka och kartlägga orsaker och händelseförlopp som har lett fram till dödsfallet, samt att identifiera eventuella brister inom exempelvis myndighetsutövningen. Inte sällan är hotbilden känd sedan tidigare och mannen kan även ha begått liknande brott mot andra kvinnor. Trots detta har mord inte kunnat förhindras och samhället bör så grundligt som möjligt ta reda på varför så kunde ske. Underlaget som samlas in kan därutöver vara till hjälp för att förhindra framtida liknande dödsfall, samt underlätta i arbetet med att jobba brottsförebyggande.

Lättare för utsatta kvinnor att få kontaktförbud utfärdade mot gärningsmän

Kontaktförbud syftar till att förebygga våld i nära relationer. De meddelas av rättsväsendet, till någon som riskerar att begå brott mot, förfölja eller allvarligt trakassera en annan person. Det handlar ofta om kvinnor som riskerar att utsättas för kvinnovåld av sina nuvarande eller före detta män. Kontaktförbudet innebär ett förbud mot att besöka, ta kontakt med, förfölja och ibland även vistas på samma platser eller i samma bostad som en utsatt person.

Det är idag alldeles för svårt för utsatta kvinnor att få ansökningar om kontaktförbud beviljade mot män som riskerar att utsätta dem för kvinnovåld. Som ett resultat av detta får en stor del av alla som ansöker om kontaktförbud avslag. Kontaktförbudet har ett viktigt signalvärde, som dock går förlorat när en stor andel av ansökningarna inte går igenom. Än värre än den låga andelen beviljade ansökningar är att skillnaderna är geografiskt markanta. Beroende på var en ansökan om kontaktförbud lämnas in, kan risken att få avslag dubblas och mer därtill. Sverigedemokraterna vill att lagstiftningen ändras så att det blir betydligt lättare än i dag för utsatta kvinnor att få kontaktförbud utfärdade. När detta görs vill vi även att lagstiftningen utformas så att sannolikheten att få en ansökan om kontaktförbud beviljad blir mer rättssäker och att regelverket får en mer enhetlig tillämpning över landet.

Skärpta straff för överträdelser av kontaktförbud

För att ett kontaktförbud ska ge resultat krävs det att straffet blir så pass kännbart att få vill riskera att överträda det. Utöver att det ska bli enklare för kvinnor att få kontaktförbud utfärdade, vill vi därför även att straffet för överträdelse skärps genom att minimistraffet sätts till fängelse, i enlighet med vad utredningen Våld i nära relationer (SOU 2014:49) föreslår.

Ringa överträdelse av kontaktförbud

Ansvarsfriheten vid ringa fall av överträdelse har visat sig vara problematisk. Därför är det även på denna punkt rimligt att följa utredningens förslag så att den som överträder ett kontaktförbud av ringa fall, döms till böter, förutsatt att kontakten inte kan anses vara klart ursäktlig.

Kontaktförbud med elektronisk övervakning för gärningsmän dömda för vålds- eller sexualbrott

För den som har dömts för ett vålds- eller sexualbrott gentemot en närstående, finns det med nuvarande och föreslagna lagstiftning ingen möjlighet att utfärda ett kontaktförbud med elektronisk övervakning vid frisläppandet, även om hotbilden är stor. Det behövs därför kompletterande lagstiftning som möjliggör detta, för att säkerställa att den som har blivit utsatt ska kunna känna sig trygg.

Straffskärpningar som nolltolerans mot kvinnovåld

I Sverige har det under lång tid införts många ”mjuka åtgärder” för att motverka grov brottslighet. Tankegången tycks ha varit att ett brottsligt beteende är ett sjukligt beteende som kan botas precis som sjukdomar inom vården. Istället för att införa ordentliga och avskräckande straff har man infört mängder med vårdprogram. Denna bakomliggande vård- och rehabiliteringstanke återspeglas även i de åtgärder som samhället sätter in för att motverka kvinnovåldet. Genom skärpta straff markeras en nolltolerans från samhällets sida mot kvinnovåld. Inte bara kommer de nya straffen att bidra till offrens upprättelse, utan de kommer också att medföra att mycket farliga återfallsbrottslingar förvaras längre tider hos kriminalvården, så att de fräntas tillfälle att utsätta fler för brott.

Skärpta straff för sexualbrott, olaga förföljelse, grov kvinnofridskränkning och människosmuggling

Vissa typer av brottskategorier utmärker sig som särskilt knutna till kvinnovåld. Vid vissa brott, såsom våldtäktsbrott, är könsfördelningen alarmerande. Under 2019 anmäldes omkring 23 200 sexualbrott, varav 8 820 rubricerades som våldtäkter. Ett annat brott som ofta drabbar kvinnor är olaga förföljelse. Olaga förföljelse instiftades för att motverka så kallad stalkning, och innebär att någon förföljs och utsätts för brott såsom olaga hot, misshandel, tvång, hemfridsbrott och så vidare. Slutligen finns de snarlika brotten grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning. Dessa brott innefattar upprepade och systematiska brottsliga kränkningar mot närståendes liv, hälsa, frihet och sexuella integritet. Den sneda könsfördelningen som visar att kvinnor allt som oftast är offer vid fall av sexualbrott, olaga förföljelse och fridskränkingsbrott, visar att dessa brott utgör betydande komponenter i kvinnovåldets struktur. Även brottens natur vittnar om detta. Att motverka dessa brott kommer därför också att vara en viktig del i arbetet med att motverka kvinnovåld och i att öka kvinnors trygghet. Straffen för alla dessa mycket integritetskränkande brott bör skärpas till den grad att de både upplevs som en rättvis upprättelse och verkligen skyddar samhället från redan debuterade gärningsmän. Även för fall av människosmuggling bör straffen skärpas. Detta påverkar särskilt kvinnor, som inom ramen för så kallad trafficking, blir en handelsvara för prostitution.

Reparativa åtgärder för offer för kvinnovåld

Kvinnovåld är handlingar som allvarligt kränker kvinnliga brottsoffers fysiska och psykiska integritet. Om inte brottsoffer upplever att rättsväsendet i sitt bemötande agerar korrekt, finns risken att också rättsprocessen blir en kränkning. Man kan i sådana fall tala om ”sekundär viktimering”, det vill säga situationer som ibland kan vara lika kränkande som det anmälda brottet i sig. Idag finns det stora brister i rättskedjan, speciellt i fråga om skadestånd, som måste åtgärdas för att undvika sekundära viktimeringar av brottsoffer och för att rättsprocessen istället ska verka reparativt.

Höjda skadestånd för kvinnovåldsbrott

Vid sidan av straff, döms det i svenska brottmål även ut skadestånd. Skadestånd syftar till skillnad från straffet, endast till att kompensera det lidande och den kränkning som brottsoffret har utsatts för. Skadeståndets storlek ska enligt rättskällorna baseras på rådande samhällsnormer om vad som utgör skälig ersättning för den kränkning som brottsoffret har utstått, det vill säga vad det ”allmänna rättsmedvetandet” anser är skäligt. Enligt ett beslut av Brottsoffermyndigheten år 2013 är schablonbeloppet för kränkning vid våldtäkt 100 000 kronor. Högre ersättning kan komma ifråga vid försvårande omständigheter. För sexuellt ofredande är ersättningen i normalfallet 10 000 kronor. Dessa ersättningar är alldeles för låga. Även om pengar aldrig helt kan kompensera den fysiska och psykiska kränkning som kvinnovåld utgör, står det utom rimligt tvivel att dagens skadeståndsbelopp är för låga. För att skadeståndet åtminstone ska ge den viktiga effekten att brottsoffer och allmänhet upplever att rättsväsendet tar brotten på allvar, bör skadestånden höjas. Skadeståndsbeloppen, framför allt beträffande brott mot person, bör öka. Som ett led i detta ska skadestånden för sexualbrott, samt brotten grov kvinnofridskränkning och olaga förföljelse, höjas kraftigt. Dessa typer av brott är alla av mycket allvarlig kränkande natur och är enligt kriminalstatistiken dessutom allt som oftast ett utslag av våld riktat mot kvinnor.

Statlig skadeståndsgaranti

Vid sidan av skadeståndets storlek återstår ytterligare ett problem som riskerar att kränka brottsoffer. När väl ett skadestånd är fastställt och domen har vunnit laga kraft, är det sällan så att gärningsmannen har medel eller är villig att betala det. Brottsoffret måste då själv kräva gärningsmannen på beloppet med kronofogdens hjälp. Om inte det fungerar är nästa steg att kontakta försäkringsbolaget för att se om deras försäkringar täcker skadeståndet. Ger inte heller detta något resultat får brottsoffret själv ta kontakt med Brottsoffermyndigheten och skriftligen ansöka om brottsskadeersättning.

Ordningen ovan är mycket tidsödande och resulterar i att gärningsmannen kommer undan betalning, samt att brottsoffret kränks på nytt. För att undvika att utsatta kvinnor själva tvingas att driva in skulder från gärningsmän, bör det införas en statlig skadeståndsgaranti. För det första ska staten gå in och betala brottsoffret det skadestånd som rätten har utdömt. På så sätt får brottsoffret direkt sin rättmätiga ersättning och kan snabbare gå vidare i livet. För det andra ska staten sedan ta över ansvaret och aktivt driva in skulden från gärningsmannen, så att det i slutändan alltid garanteras att han i praktiken aldrig undkommer skadeståndsansvar.

Ökat stöd till landets kvinnojourer

I Sverige finns omkring 200 kvinnojourer som ger stöd åt och skyddar utsatta kvinnor och barn. Vissa av kvinnojourerna är kvinno- och tjejjourer. Det stora flertalet jourer är anslutna till någon av de båda riksorganisationerna, Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer i Sverige (Roks) och Unizon. Det finns stora skillnader mellan de olika kvinno- och tjejjourerna när det gäller resurser. Som exempel kan nämnas att vissa kvinnojourer har anställd personal, kontor och telefonjour dygnet runt, medan andra har begränsade telefontider och endast ideellt arbetande jourkvinnor.

Under år 2020 hade de jourer som är anslutna till Unizon sammanlagt 392 anställda personer. Det fanns 2 582 aktiva medlemmar som var engagerade som volontärer eller i styrelsearbete. För Roks är de senaste tillgängliga uppgifterna från 2018. Det fanns då 111 anställda personer inom Roks jourer. Därutöver var det 700 personer som var aktiva på ideell basis. Kvinno- och tjejjourer finns i mer än hälften av alla kommuner. Kvinnojourernas verksamhet består i regel av de tre delarna skyddat boende, öppen verksamhet och opinionsarbete. Tjejjourernas verksamhet består i regel av öppen verksamhet och opinionsarbete.

De flesta kvinnojourer driver skyddade boenden. De största kvinnojourerna kan ha upp till 20 platser för vuxna och lika många barn i sitt skyddade boende, medan de minsta jourerna kan ha 1–2 platser tillgängliga. Idag finns endast ett fåtal kvinnojourer som har rätt kunskap för att kunna hjälpa kvinnor som utsatts för hedersrelaterat våld. Då dessa problem växer, anser vi att denna kunskap ska finnas hos alla kvinnojourer runt om i landet. Då våldet mot kvinnor ökar i samhället behöver också jourerna ökat stöd för att klara av att ta emot alla kvinnor som behöver hjälp.

Utvisning av utländska våldtäktsmän

I dag får en utländsk gärningsperson som döms för brott som kan ge fängelse, utvisas från Sverige. Frågan om utvisning är dock frivillig för domstolen att ta upp och det är sällan det görs någon prövning. När en prövning väl görs utdöms sällan utvisning, då domstolen ska beakta personens levnadsförhållanden och familjesituation, hur länge personen har bott i Sverige och andra omständigheter som anses förmildrande. Skulle personen mot förmodan ändå utvisas efter ett allvarligt brott, är det inte säkert att utvisningen innebär mer än ett återreseförbud på några år. Själva fängelsestraffet kan kortas ned avsevärt om domstolen anser att brottslingen lider men av utvisningen.

Bättre utvisningsregler är en viktig pusselbit för att minska våldet riktat mot kvinnor, såväl i det offentliga rummet som hedersrelaterat våld i nära relationer. Detta i synnerhet när en betydande andel av sexualbrotten, såsom överfallsvåldtäkter och hedersvåldsrelaterade brott, begås av utrikes födda. Av både moraliska och praktiska skäl bör det vara självklart att det aldrig ska krävas mer än en våldtäkt för att en utländsk gärningsman ska utvisas på livstid och därtill också beläggas med ett livstids återreseförbud.

Vissa villkor som gäller vid verkställighetshinder vid utvisning bör förändras. Sveriges implementering av både folkrätten och EU-rätten har gått långt utöver vad som är nödvändigt. Bestämmelserna i 12 kap. 1–3 §§ utlänningslagen bör därför revideras, så att verkställighetshinder ska anses föreligga i färre fall. Vidare bör en utvisning av en utländsk gärningsperson som har dömts i en allmän domstol, för en sådan synnerligen grov brottslighet att personen utgör en samhällsfara, kunna verkställas även om det finns risk för en sådan behandling som beskrivs i ovan noterade paragrafer. Genom att göra prövningen om utvisning obligatorisk och livstidsutvisning till regel snarare än undantag, så hindras grova brottslingar från att begå fler än ett brott mot kvinnor i Sverige.

Skydd från relationsvåld vid anhöriginvandring

Dagens regler om skydd från relationsvåld vid anhöriginvandring bör vidareutvecklas. Bland annat ska personer som har dömts för relationsvåld inte kunna utgöra anknytningsperson. En vandelsprövning ska göras i samtliga fall av anhöriginvandring, såtillvida det inte är uppenbart obehövt. Häri ska ingå en kontroll i belastningsregistret (MRBR), eller motsvarande system i utlandet, som personen ska ombesörja och styrka för Migrationsverket.

Ann-Christine From Utterstedt (SD)

Magnus Persson (SD)

Ludvig Aspling (SD)